

PŘÍBĚH

ZAKLETÝ DŮM

Byl jednou jeden kostelník a ten měl syna, který byl tak divoký a rozpustilý, že se otec rozhodl nechat kluka vyučit krejčím a pak ho poslal do světa, aby si tam otloukl rohy.

Jak tak vandroval, dostal se jednoho dne do hlubokého černého lesa a musel v něm přenocovat. Uprostřed lesa našel osamělý dům, ale na jeho klepání nikdo neotevřel, a tak nakonec jednoduše vyrazil dveře. Uvnitř nikdo nebyl, jen na stole hořelo světlo. Zatímco si tam chtěl udělat pohodlí, vstoupili do světnice dva muži, kteří velmi žasli, když ho tam našli, ale po krátkém hovoru se dozvěděl, že ten dům nemá pána, neboť je zakletý. Oni jsou zloději a dům jim slouží k tomu, aby si tu ukrývali svoji loupežnou kořist. Když se krejčík vyptával blíže, řekli mu, že tu straší bílá paní, která prý hlídá poklad a zjevuje se pravidelně v hodině duchů. Nakonec se dohodli, že společnými silami ten poklad získají.

Ale do půlnoci bylo daleko a měli velký hlad, a protože zloději měli mouku i omastek, rozhodl se krejčík, že usmaží lívance. Rozdělal v kuchyni oheň a za malou chvíli už něco kutil na plotně. Ještě nebyla půlnoc, když tu uslyšel, jak někdo volá dolů z komína: „Uteč, nebo spadnu!“ Krejčík stáhnul pánev na stranu a řekl: „Jen si spadni!“ a sotva to dořekl, spadlo z komína stehno. Vzal ho, hodil do rohu kuchyně, pánev dal opět na oheň a smažil další lívance. Brzy se ozval hlas z komína znova, ale dal stejnou odpověď, a tak před ním leželo další stehno. Hodil ho k tomu prvním, a tak to šlo dál, až měl nakonec tolik částí, že by z nich složil celé lidské tělo. Sotva dolů spadla i hlava a on ji hodil k ostatním údům, spojilo se

pohádka

vše dohromady a v koutě kuchyně se postavilo obrovské chlapisko a hnalo se na krejčíka. Ten sebou ani necuknul, jen se ho zostra zeptal, kde má svoji ženu. „Přijde hned.“ odvětilo chlapisko. „To je dobře.“ řekl krejčík: „tak si zatím sedni tady do rohu!“ Chlapisko ani nemuklo a poslechlo a krejčík zatím rovnal hotové lívance na mísu. Když pak šel s mísou přes chodbu do světnice, potkal bílou paní. „Aha, ty jsi ta, co hlídá poklad.“ řekl: „Tak pojď ke stolu a vezmi s sebou muže, sedí v rohu v kuchyni.“

Ve světnici seděli všichni u lívanců, ale duchové nechtěli nic jíst. Po jídle krejčík bílou paní požádal, aby mu řekla, jak by ji mohl osvobodit a slíbil jí, že při tom pevně a statečně setrvá. Tak mu ukázala místo, kde byl ukrytý klíč od železných dveří ve sklepe, člověk s ním musí třikrát otočit v zámku. Do sklepa vstoupila první bílá paní se světlem. V komoře se čepýřil kohout s ohnivým hřebenem, který seděl na zádech kosmatého černého psa, který dřepěl na velké truhle. Kohout zlověstně kokrhal, pes zle vrčel, ale krejčík se tím nenechal rušit, nevšímal si ani těch grimas, ani povyku, zvířata ze sklepa vyhnal a zavřel za nimi dveře. Potom si rozvážně sundal svoji koženou zástěru a druhým klíčem, který mu podala bílá paní, truhlu otevřel; byla plná zlata! Ihned na zlato hodil svoji zástěru, protože věděl, že na každý zakletý poklad musí člověk položit nějakou svoji věc, pak už mu nemůže uniknout. Sotva se mu to podařilo, řekl bílé paní i jejímu muži: „Nyní můžete jít!“ A v tom okamžiku oba zmizeli.

Potom se krejčík a ti dva zloději o ten poklad pokojně rozdělili a nebojácný syn vrátil domů jako bohatý muž.

379

SIHÁČEK

listopad 2021

CO SE STALO

Jak to zvládáme

3. 11. — už bylo po změně času, takže v čas, kdy začíná schůzka je docela málo světla.

Poslechli jsme si začátek pátého příběhu z dlouhodobé hry. Na otázku jestli uvnitř, nebo venku, většina odpověděla uvnitř. Takže i když by se dalo venku, zůstali jsme v klubovně. Začalo provlékání šátků. Vytvořili jsme dvojice a v pořadí rukáv, nohavice, nohavice, rukáv vždy jeden z dvojice provlékal...

Další část schůzky jsme věnovali připomenutí uzlů. Tradiční členové problém neměli, nováčci zápolili, ale všichni nakonec uvázání celé šestice potřebné pro Regatu zvládli.

Pak jsme si zahráli hru na pozornost, hledali jsme obě myšky. Ti, kteří je našli, je v dalším kole schovávali. Jako poslední jsme si udělali repete »Jedna, dvě zombie jde...«

Nakonec jsme vyhlásili vítěze říjnového bodování — gratulujeme **Káji**, rozdali si šušně a »nové číslo« oddílového časopisu. Připom-

něli jsme si i nedělní turnaj v Ligrettu.

10. 11. — bylo docela teplo, přesto jsme zůstali v klubovně, na naše souboje by totiž šero nebylo nic, moc.

Přečetli jsme si začátek šestého příšerného příběhu. Potom začaly souboje, každý proti každému - meč a štít. Když už jsme se dostali téměř ke konci, začali volní vázat letošní první čtverky. To se váže jeden uzel čtyřikrát za sebou, no a časy se zapisují do dlouhodobých tabulek. Na dnešek byly vybrány čtverky lodní a ambulanti. I když někteří zpočátku vázali vlažně, nakonec se všichni zlepšili.

V další části schůzky jsme si přečetli druhou část příběhu a většina už hodila do schránky své rozhodnutí. Pak jsme se rozdělil na polovinu, a u dvou stolů si zahráli Ligretto. Někteří si po chvíli vzpomněli, že je to docela pěkná hra...

Pak jsme dokončili čtení příběhu a rozdali si návratku na »podzimní výšlap«.

17. 11. — byla mimořádná herní schůzka — sešlo se nás čtrnáct.

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 24. 11. 2021

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

PŘÍŠERNÉ PŘÍBĚHY

Příběh pátý - IREZUMI

začínal v Nagasaki, kdy Mattie a Štěpán, kamarádi z lodi, navštívili místní salón, aby si nechali udělat tetování. Štěpán se nakonec vymluvil, že tetování zatím nechce, byl však okouzlen obrázky, které salón pro tetování nabízel.

Při další plavbě se děly podivné věci. Nakonec se Štěpán rozhodl, že loď opustí. Když se chtěl s Mattiem rozloučit, ten nechtěl ať se k němu přibližuje. Ukázalo se, že tetování si nechal udělat Štěpán a bylo živé a lovilo osoby do okovů.

Příběh šestý - OSTROV

na prázdniny se dostali bratři Henry a Martin na venkov. Chtěli poznat okolí a tak se vydali ke kopečku mezi lány obilí. Vypadal jako ostrov na moři.

Když dorazili na místo, propadli se do podzemí. Kopec byl totiž mohyla. Uvnitř našli kostru proklátnou kopím.

Pokoušeli se kopí vytáhnout, ale nedařilo se. Martin odešel, že zavolá nějaké dospělé. Henry uklouzl a kopí uvolnil. Tím probudit k životu tvora, který oba bratry zahubil...

NĚCO NA BEDNU...

Zdravím všechny čtenáře a luštitel. Jak vidíte i pro dnešní vydání je připravena šifra. Jak už to tak bývá obsahuje otázky. Takže vyluštěte a na všechny otázky odpovězte.

11;5;20;21;13;10 11;20;21;5 4;10 17;19;5;3;5;21;13;10

17;16;8;1;4;12;22 21;1;12 11;10;20;21;5

4;16;12;1;27;5;21;5 16;4;17;16;23;5;4;5;21 15;1

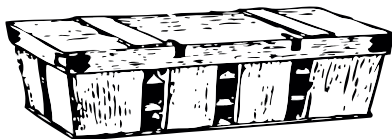
21;26;21;16 3;21;26;19;10 16;21;1;27;12;26;

— 15;1 3;5;14 20;5;4;5;13 12;16;8;16;22;21;

— 3;16 4;5;13;1 17;5;20 15;1 21;19;22;8;13;5;

— 11;1;12 12;16;8;16;22;21 12;16;12;19;8;1;13;

— 11;1;12 17;5;20 23;19;3;5;13

řešení pošlete na oddílovou adresu: sahasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: nástroj se jmenuje »Dobrá šlacha«, týmy si ho podávají a při každém předání společně říkají »dobrá šlacha, dobrá šlacha, dobrá šlacha...«

CO SE STALO

20. LISTOPADU 2021 PROBĚHL PLÁNOVANÝ »PODZIMNÍ VÝŠLAP«. PŘECHOD ZE STARÝCH HAMRŮ NA VISALAJE BYLA DRUHÁ ČÁST VÝŠLAPU, KTERÝ BYL NAPLÁNOVÁN OD PODZIMU 2019. TRVALO TO DOCELA DLOUHO, ALE LETOS SE KONEČNĚ PODAŘILO PŘECHOD USKUTEČNIT. PŮVODNÍ PLÁN, KTERÝ ZAHRNOVAL I NÁVŠTĚVU ČESKO-SLOVENSKÉHO POMEZÍ V OKOLÍ BÍLÉHO KŘÍŽE JSME S OHLEDEM NA POČASÍ PONĚKUD ZKRÁTILI.

PODZIMNÍ VÝŠLAP

proběhl v sobotu 20. listopadu. Počasí nám přálo tak na půl. Tu a tam spadla i nějaká kapka, na vrcholech se přelávaly mraky, ale bylo docela teplo.

Jak bylo napsáno i v pozvánce, jediný náročný úsek bylo vystoupení od školy ve Starých Hamrech na Janikulu, kdy jsme museli na dvou a půl kilometrech vystoupat o 280m.

Další cestu jsme už jen ve vlnách stoupali a klesali v rozmezí desítek metrů.

naše první přestávka na jídlo byla na Svárné Hance

Druhá byla bez ohledu a souřadnice posunuta výše do lesa, Ale příprava (rozuměj přečtení logu) nás přivedla na místo, kde bychom patrně asi nehledali.

Poslední klesání z Bílého kříže na Visalaje jsme zvládli v dobrém tempu, takže jsme si mohli dopřát i druhou jídelní přestávku v místní chatě.

známá socha ovce Valašky

Po první přestávce na jídlo se nám podařilo odlovit dvě kešky. První

byla ukryta na stromě, na místě neúplně dosažitelném běžným šplháním.

LISTOPAD		BODOVÁNÍ									
pořadí	jméno	3.11.	s377	10.11.	17.11.	vys	s378	řivonika	celk		
1.	Seba	6	3	6	s	8	3	-	26		
2.	Kája	5	-	9	t	-	-	8	22		
3.	Veverka	10	-	10	á	-	-	-	20		
4.	Matěj	9	-	6	t	-	-	-	15		
5.	Viki	5	-	7	n	-	-	-	12		
6.	Maty	8	-	-	í	-	-	-	8		
7.	Paťa	-	-	8	.	-	-	-	8		
8.	Riša	-	-	-	s	8	-	-	8		
9.	Maťo	-	-	-	v	8	-	-	8		
10.	Danka	7	-	-	á	-	-	-	7		
11.	Tete	-	-	-	t	-	-	-	-		
12.	Kája ml	-	-	-	e	-	-	-	-		
13.	Patrik	-	-	-	k	-	-	-	-		
14.	Kiki	-	-	-	.	-	-	-	-		